

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2
ΤΗΛ: 210 32 30 073 – 32 21 255
FAX: 210 32 27 382
www.olme.gr
e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα, 15/10/07

Η ΝΕΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΑΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Η κυβέρνηση στο πλαίσιο των πολιτικών των προηγούμενων χρόνων (κυρίως από το 1990 και μετά), προετοιμάζει μια καινούργια επίθεση σε βάρος των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, υλοποιώντας τις δεσμεύσεις της στην Ευρωπαϊκή Ένωση για προτεραιότητα στη «δημοσιονομική σταθερότητα» και όχι στην κοινωνική διάσταση του ζητήματος.

Ακολουθώντας την τακτική της καλλιέργειας κλίματος κινδυνολογίας για την προοπτική του ασφαλιστικού συστήματος - μέσω και των δημόσιων δηλώσεων για την αναγκαιότητα, δήθεν, νέων σκληρών αντιασφαλιστικών ρυθμίσεων - έχει ως στόχο να πείσει την Ελληνική κοινωνία πως για τα προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος ευθύνονται και πρέπει να πληρώσουν γι' αυτό οι εργαζόμενοι και όχι οι κυβερνήσεις διαχρονικά με την πολιτική που άσκησαν.

Έτσι, ο κ. Αναλυτής αλλά και ο κ. Γκαργκάνας, αφού μπήκαν προεκλογικά στην «κατάψυξη», για ευνόητους λόγους, επανέρχονται τώρα σε εντεταλμένο ρόλο, να προπαγανδίσουν την αναγκαιότητα δήθεν των νέων αντιασφαλιστικών μεταρρυθμίσεων και να διευκολύνουν την κυβέρνηση στις αντιλαϊκές πολιτικές επιλογές της.

Είναι γνωστό σε όλους πως η Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και ο ΣΕΒ στη χώρα μας πιέζουν για νέες, δυσμενείς για τους εργαζόμενους παρεμβάσεις, μέσα από την παραπέρα μείωση των συντάξεων, την αύξηση των ορίων ηλικίας, τη φαλκίδευση της επικουρικής σύνταξης, την υποβάθμιση του δημόσιου χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος και την ενίσχυση της ιδιωτικής ασφάλισης.

Ταυτόχρονα, το προηγούμενο διάστημα ανακοινώθηκαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή οι γενικές κατευθυντήριες γραμμές της λεγόμενης «ευέλικτης ασφάλειας» (flexicurity) που έχουν άμεσο στόχο τους τη διεύρυνση και επέκταση των ευέλικτων μορφών εργασίας, που θα συνοδεύονται από ανατροπές στα ασφαλιστικά δικαιώματα και την υπονόμευση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας.

Επισημαίνουμε για μία ακόμη φορά:

Το μείζον πρόβλημα του ασφαλιστικού είναι η χρηματοδότηση του. Και η ουσία του προβλήματος είναι ότι έχουμε ένα «άπορο» σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, το οποίο ταυτόχρονα παράγει φτωχούς συνταξιούχους. Γι' αυτό εύλογα γεννώνται τα ερωτήματα:

Θα ανταποκριθεί το κράτος στις υποχρεώσεις του, με βάση τους νόμους που το ίδιο έχει ψηφίσει; Θα δοθούν οι απαιτούμενοι, πρόσθετοι πόροι από τον κρατικό προϋπολογισμό; Θα καταργηθεί η ανασφάλιστη εργασία; Θα παταχθεί η τεράστια εισφοροδιαφυγή και θα υποχρεωθούν, επιτέλους, οι εργοδότες να καλύψουν τις δικές τους υποχρεώσεις; Θα αρχίσει η σταδιακή επιστροφή των καταληστευθέντων πόρων; Θα σταματήσει η «αξιοποίηση» των αποθεματικών στο χρηματιστηριακό τζόγο;

Όσο η κυβέρνηση δεν απαντά θετικά σε αυτά τα ερωτήματα, αντίθετα, ετοιμάζεται να υπονομεύσει περισσότερο το δημόσιο χαρακτήρα του συστήματος και να ανατρέψει ακόμη και τα στοιχειώδη ασφαλιστικά δικαιώματά μας τόσο διαμορφώνεται η βεβαιότητα ότι θα βρεθεί αντιμέτωπη με τους αγώνες του συνόλου των εργαζομένων και του συνδικαλιστικού κινήματος.

Βρισκόμαστε λοιπόν σε μια περίοδο όπου τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματά μας όχι μόνο παραμένουν σταθερά στο στόχαστρο των νεοφιλελεύθερων πολιτικών αλλά κινδυνεύουν άμεσα με συρρίκνωση.

Όπως είναι γνωστό από την 1-1-2008 με τον ν.3029/02 θα αρχίσει να υλοποιείται σταδιακά η μείωση των συντάξεων, για τα συντάξιμα χρόνια από το 2008 και μετά.

Αυτό προβλέπεται να γίνει: α) μέσω της σταδιακής μείωσης του ποσοστού του μισθού μας, επί του οποίου υπολογίζεται η σύνταξη, από το 80% που είναι σήμερα στο 70% και β) μέσω του σταδιακού υπολογισμού του ποσού της σύνταξης επί του μέσου όρου των μισθών της τελευταίας πενταετίας αντί επί του τελευταίου μισθού που ισχύει σήμερα.

Οι εργαζόμενοι πρέπει να απαιτήσουν από την κυβέρνηση **να παγώσουν και να μην ισχύσουν αυτές οι αντικοινωνικές και αντιλαϊκές ρυθμίσεις**. Είναι πράγματι τουλάχιστον αντιφατικό η κυβέρνηση από τη μια να καλεί τα συνδικάτα σε διάλογο και από την άλλη να υλοποιεί τη μείωση των συντάξεων. Με το «διάλογο» αυτό που προωθεί η κυβέρνηση για το ασφαλιστικό είναι φανερό πως έχει ως στόχο να αφαιρέσει δικαιώματα από τους εργαζόμενους, άρα τον επικαλείται εντελώς προσηχηματικά. Και αυτό γιατί, την ίδια ώρα η κυβέρνηση αρνείται να καταβάλει τους θεσμοθετημένους πόρους στο σύστημα προχωρά σε χαριστικές ρυθμίσεις στους εργοδότες, αρνείται την εφαρμογή νέου μισθολογίου, με αποτέλεσμα τη διατήρηση των χαμηλών συντάξεων, αρνείται να επεκτείνει τα βαρέα και ανθυγιεινά στο Δημόσιο.

Και όλα αυτά τη στιγμή που η χώρα μας έχει το 4ο μεγαλύτερο όριο ηλικίας ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συγκεκριμένα, όπως αναφέρει η Eurostat, η μέση ηλικία συνταξιοδότησης στην Ελλάδα στις γυναίκες είναι 61 και στους άνδρες τα 62,5, ενώ ο μέσος όρος στην Ε.Ε. είναι 60,4 και 61,4 αντίστοιχα. Στην χώρα μας το κράτος διαθέτει μόνο 1282,3 €/κάτοικο για την κοινωνική ασφάλιση, όταν ο μέσος όρος στην Ε.Ε. είναι 2.396,3 €/κάτοικο. Επιπρόσθετα η συμμετοχή του κράτους στις κοινωνικές δαπάνες είναι 30,5% (έναντι 37,5% στην Ε.Ε.), των εργαζομένων 23,5% (έναντι 20,8% στην Ε.Ε.) και των εργοδοτών 37,3% (έναντι 38,6% στην Ε.Ε.). Η αναλογία δε της συμμετοχής στις δαπάνες αυτές τα τελευταία χρόνια τροποποιήθηκε, σε όφελος ακόμα περισσότερο των εργοδοτών και σε βάρος των εργαζομένων. Αυτά τα στοιχεία αρκούν για να καταφανεί ποιοι ευθύνονται για τη δημιουργία του προβλήματος.

Με αυτά τα δεδομένα, λοιπόν, όχι μόνο δεν αποδεχόμαστε καμία αύξηση των ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση, καμία μείωση συντάξεων και καμία αύξηση εισφορών των εργαζομένων, αλλά αρνούμαστε να συμμετάσχουμε σε ένα δήθεν διάλογο που, στην πραγματικότητα, θα έχει ως αντικείμενο συζήτησης την αναίρεση των δικαιωμάτων μας. Σε ένα διάλογο στον οποίο μας καλούν αυτοί που την προηγούμενη χρονιά καταλήστευσαν τα επικουρικά ταμεία με τα δομημένα ομόλογα. Αντίθετα θα οργανώσουμε την αντίσταση του κλάδου μας σε αυτά τα σχέδια και θα πάρουμε άμεσα πρωτοβουλία για το συντονισμό όλων των κλαδικών οργανώσεων, ώστε να συγκροτηθεί πανδημοσιούπαλληλικό, πανεργατικό μέτωπο, ικανό να αποκρούσει τις νέες αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις που προωθεί η κυβέρνηση.

Υπενθυμίζουμε τέλος προς κάθε κατεύθυνση ότι ο κλάδος μας έχει δώσει μακροχρόνιους αγώνες για την υπεράσπιση των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων μας, που απειλούνται σοβαρά και από τις αδιαφανείς χρηματιστηριακές πρακτικές και τα παιχνίδια που παίζουν οι διορισμένες από την κυβέρνηση διοικήσεις των Ταμείων.

Αγωνιζόμαστε για τη διασφάλιση του δημόσιου, καθολικού και κοινωνικού χαρακτήρα του ασφαλιστικού μας συστήματος για την ακύρωση των υφιστάμενων

αντιασφαλιστικών ρυθμίσεων και για την αποτελεσματική απόκρουση των επερχόμενων και περισσότερο επώδυνων μέτρων .

Το πλαίσιο των ασφαλιστικών - συνταξιοδοτικών αιτημάτων του κλάδου μας περιλαμβάνει τα εξής:

- Πλήρης σύνταξη στα 30 χρόνια υπηρεσίας, χωρίς όριο ηλικίας, με υπολογισμό της στο 80% του συνόλου των αποδοχών κατά το μήνα αποχώρησης.
- Κατάργηση του ισχύοντος αντιασφαλιστικού – αντισυνταξιοδοτικού πλαισίου και ειδικότερα κατάργηση των διαχωριστικών γραμμών σε ό,τι αφορά τα όρια ηλικίας και τις ασφαλιστικές εισφορές για τους διορισθέντες πριν και μετά το 1983, πριν και μετά το 1993.
- Σε κάθε περίπτωση πάγωμα των δυσμενών αλλαγών που πρόκειται να εφαρμοστούν από 1-1-2008, με τη σταδιακή μείωση των συντάξεων (ν. 3029/02).
- Επιστροφή όλων των οφειλόμενων στα ασφαλιστικά ταμεία, που λεηλατήθηκαν από τις κυβερνήσεις, τις τράπεζες και την εργοδοσία από τη μεταπολεμική περίοδο μέχρι σήμερα.
- Τα αποθεματικά των ταμείων να αξιοποιούνται με σταθερές και σίγουρες αποδόσεις, χωρίς κανένα ρίσκο και μεσάζοντες. Θέσπιση δικαιώματος veto των εκπροσώπων των εργαζομένων σε κάθε κρίσιμη απόφαση.
- Η στρατιωτική θητεία να αναγνωρίζεται αυτοδίκαια (χωρίς εξαγορά) ως χρόνος υπηρεσίας, τόσο για την κύρια σύνταξη όσο και για τα υπόλοιπα ταμεία, και για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μετά τις 31/12/1997
- Αναγνώριση ως συντάξιμου χρόνου εργασίας όλων των χρονικών διαστημάτων που μεσολαβούν μεταξύ δύο διαδοχικών συμβάσεων αναπληρωτών.
- Πλήρης ιατροφαρμακευτική και υγειονομική περίθαλψη. Δωρεάν περίθαλψη για οδοντιατρικά και φυσιοθεραπεία. Δωρεάν χορήγηση γυαλιών όρασης και φακών επαφής.
- Αναπροσαρμογές της κύριας σύνταξης με βάση τις αυξήσεις των εν ενεργεία εκπαιδευτικών.
- Θεμελίωση του δικαιώματος συνταξιοδότησης σε περίπτωση θανάτου ή ολικής αναπηρίας, ανεξάρτητα από τα χρόνια υπηρεσίας, με κατώτερο όριο σύνταξης στο ύψος του 80% των αποδοχών του νεοδιόριστου εκπαιδευτικού.
- Χορήγηση του συνόλου της σύνταξης του θανόντος υπαλλήλου στην οικογένειά του, όταν υπάρχουν ανήλικα ή άγαμα παιδιά, καθώς η σύνταξη αποτελεί κληρονομικό δικαίωμα της οικογένειας. Όταν δεν συντρέχουν οι παραπάνω λόγοι, να χορηγούνται τουλάχιστον τα 7/10 της σύνταξης του θανόντος συζύγου στον επιζώντα και στα τέκνα του, εφ' όρου ζωής.
- Αναγνώριση ως συντάξιμου του χρόνου αδιοριστίας και των βασικών σπουδών σε ΑΕΙ - ΑΤΕΙ, των εκπαιδευτικών, εφόσον οι σπουδές αυτές αποτελούν τυπικό προσόν διορισμού.
- Να θεωρείται συντάξιμος χρόνος πραγματικής υπηρεσίας όλο το χρονικό διάστημα της εκπαιδευτικής άδειας.
- Να ενταχθεί στις συντάξιμες αποδοχές το επίδομα εξωδιδασκτικής απασχόλησης των εκπαιδευτικών.

- Διατήρηση του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου ως προς τους φορείς χορήγησης της κύριας σύνταξης, της επικουρικής, των μερισμάτων και του εφάπαξ.
- Εγγύηση του κράτους για τα κατώτερα ποσοστά σύνταξης από το ΜΤΠΥ και ΤΕΑΔΥ, για τα οποία μέχρι πρόσφατα το κράτος ως εργοδότης δεν είχε καμιά συμμετοχή.
- Οχι στις σχεδιαζόμενες νέες αντιασφαλιστικές ανατροπές.
- Κατάργηση της διάταξης που απαγορεύει τη συνταξιοδότηση των εκπαιδευτικών κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς.
- Ουσιαστικές αυξήσεις στους βασικούς μισθούς μας, με αφετηρία τα 1.400 ευρώ συνολικές καθαρές αποδοχές στο νεοδιόριστο (εισαγωγικό μισθολογικό κλιμάκιο).

Η επιμονή της Κυβέρνησης να διαλύσει την κοινωνική ασφάλιση σημαίνει ολομέτωπη επίθεση σε βάρος των εργαζομένων και θα μας βρει απέναντί της με μεγάλους απεργιακούς αγώνες.

Ο Πρόεδρος

Γρ. Καλομοίρης

Για το Α.Σ. της ΟΛΜΕ

Ο Γ. Γραμματέας

Κώστας Μπόικος